

Oheň a Svetlo

Glen Craney

Z knihy „Oheň a Svetlo“, „*The Fire and the Light*“, reprodukované s povolením Brigid's Fire Press. Všetky práva vyhradené.

Skupina osvietených mystikov sa v stredovekom Francúzsku snažila uchovať pravé Kristovo posolstvo. Cirkev ich vyhubila v priebehu najtemnejšej hodiny kresťanstva.

Volali sa Katari – „Čistí“ – lebo žili čisté životy v chudobe a do svojho chovania prijali láskyplnú znášateľnosť podľa vzoru apoštolov. Putovali po krajine v dvojiciach a uzdravovali chorých, zatiaľ čo hľadali duchovné svetlo, prostredníctvom meditácie. Verili v dvoch bohov – jedného dobrého a jedného zlého – a vyhýbali sa telesnému pokušeniu, aby sa vyhli potreby vrátiť sa na Zem do ďalšej inkarnácie. Títo reformne naladení kresťania, ktorí vyšľapávali chodník protestantským nepokojom ku ktorým prišlo o tri storočia neskôr, mali natoľko východné črty, že jeden z historikov ich nazval Budhistami západu.

Stáročia po ich krvavom zániku, Katari neprestali fascinovať, zatiaľ čo svet túži spoznať ich tajomstvá. Viac ako 800 rokov ubehlo od času, kedy sa neslávnu albigénskou krížovou výpravou zahájila 40 ročná vojna, ktorá zanechala južné časti dnešného Francúzska v troskách s tisíckami mŕtvych. V roku 1208 n.l. pápež Inocent III nasadil krížovú armádu na potrestanie kacírskych Okcítanie, ktorá bola domovom Katarov, od Languedoku k Pyrenejám.

Kto boli títo katarskí mystici? A čo na nich viedlo cirkev k zúreniu tak hroznému, že sa odhodlala nedovoliť prežiť jedinému z nich? Vo Francúzsku dve opozičné skupiny už dlho debatovali túto otázku. Tradicionalisti považujú spojenie Katarov s grálom, židovskou kabalou, mysticismom Sufijcov, svetelnou meditáciou a posvätnou architektúrou za nepravdepodobné s tým, že ich teológia nemala použitie pre mágiu, alebo posvätné predmety. Na druhej strane, obrancovia mystického prístupu, si volia nespoliehať sa na výpovede získané počas inkvičných výsluchov. Ako podotkla Simone Weilová, francúzska spisovateľka 20. storočia: „Oficiálne dejiny podávajú slovo vrahov ako platnú mincu.“

Neplatnosť priznaní získaných na základe mučenia sa stáva jasnou pri

porovnaní zjavných protirečení s ktorými sa človek stretne, ak sa snaží porozumieť Katarov. Vraví sa o nich, že vraj opovrhovali týmto svetom, no pritom medzi nimi rozkvitalo trubadúrstvo, ktoré ospevuje svoju lásku k svetu. Albigénska krížová výprava priniesla na katolíckych vodcov Okcítanie dovedy nevídanú skazu, no títo šľachtici sa

chovali voči svojim katarským poddaným s najväčšou úctou. Hovorí sa o Kataroch, že sa vraj dôsledne vyhýbali sexuálnym vzťahom. Prečo potom pestovali ideály dvorskej lásky a romantického rytierstva? Každá teistická skupina má svoje vnútorné jadro členov a zasvätených predstaviteľov, objem pochopenia ktorých a ktorých ezoterické praktiky sa budú líšiť od očakávaní, ktoré sa kladú na rádového príslušníka. Tento princíp rozhodne platil o Kataroch, ktorí pokračovali v starobyľých tradíciách prvých kresťanov, gnostikov a možno dokonca Druidov.

Najväčšou záhadou však ostáva: Prečo by boli Katari bývali prijali natoľko hrôzostrašné martýrstvo, ak by neboli mali dôkazy o tom, že existuje iná a správnejšia verzia pôvodného kresťanstva? Ich odhodlanie dráždilo ich prenasledovateľov, cisterciánov a dominikánov, podľa ktorých bol taký stupeň odvahy tvárou v tvár so smrťou, výlučnou výsadou Kristových poslov.

Výskum Fernanda Niela a Arthura Guirdhama poukazuje na to, že jestvuje priveľa doposiaľ nevysvetlených paralelných úkazov na to, aby sa Katari jednoducho označili za odpadlíkov od pravej kresťanskej viery. Podľa nich boli Katari dedičmi gnostických tradícií, ktoré vrcholia v osobnej púti človeka hľadajúceho Boha Svetla, a stopy ktorých sa prepletajú cez Egypt, Zoroastrov, Esséncov, Nasoreancov, a Mandeancov moderného Iraku. Akademička Zoe Oldenbourgová navrhuje možnosť, že ezoterické uctievanie slnka sa kedysi konalo na Montségure, záhadnej katarskej bašte Katarov v oblasti Ariège. A aj najzaťatejší racionalisti pripúšťajú možnosť, že akýsi záhadný „poklad“ bol odstránený z Montséguru večer pred jeho pádom.

Počas druhej svetovej vojny nacisti prečesali jaskyne a lesy okolo Montséguru v snahe sa ho zmocniť. Vo svojej knihe „Da Vinciho kód“, jej autor Dan Brown navrhuje, že mystici chránili tajomstvo rodu potomkov Ježiša a Márie Magdalény. Mohla to byť spolovice pravda.

Katari skutočne vlastnili niečo, čo cirkev chcela zúfalo a za každú cenu potlačiť, ale bola to pravda oveľa nebezpečnejšia, ako by mohol byť židovský rod: Tajné písma, ktoré obsahovali stratené učenia Ježiša Krista, zatiaľ čo toto bolo v rozpore s oficiálnym cirkevným evanjeliom.

Viac o „Ohni a Svetle“ od Glenu Craneyho:

Vo svojom historickom románe „Oheň a Svetlo“ jeho autor Glen Craney podáva tragický osud Katarov cez životný príbeh ich pozoruhodnej veľkňazky Esklarmondy z Foix, ktorej meno znamená „Svetlo sveta“.

Desaťročia pred Janou z Arku, sa vikomta Esklarmoda stala slávnou tým, že obvinila Rím z korupcie a podvodov. Tisíccky ľudí uctievalo túto ženu, ktorá sa považovala za ochrankyňu Svätého Grálu. vzdala sa svojho privilegovaného postavenia na preslávených trubadúrskych dvoroch lásky a zúčastnila sa historických debát v Pamiers. Počas týchto verejných rozhovorov medzi katarskými perfektmi (čo bolo menom, ktoré sa dávalo ich zasväteným) a pápežskými legátmi, medzi ktorými bol budúci Sv. Dominik, otec inkvizície, sa jeden z katolíckych odporcov natoľko nasýtil toho, ako Esklarmonda okamžite vtipne a úspešne odpovedala na každý z bodov, že jej nariadil, aby si „držala ústa a vrátila sa ku svojmu vretenu!“

Keď Katari vyhrali v debatách a získali si verejnú mienku, rozzúrený Dominik kričal: “Kázal som, prosil a plakal, ale palica musí dokončiť požehnanie!” Nebolo to prázdne varovanie. Ku koncu sa len niekoľko sto Katarov bránilo na Montségure po dobu 9 mesiacov, proti katolíckej armáde desiatok tisíc vojakov. Ich hrdinská obrana pripomínala legendárnu obranu odporu židov proti rímskym légiám v Masade. Táto krížová výprava predchádzala zánik ďalšej ezoterickej skupiny obvinenej z herézy o päťdesiat rokov neskôr – Templárskych Rytierov, zatiaľ čo je možné, že niektorí z nich tajne pomáhali Katarom v ich snahe uchovať potlačené dôkazy pravého učenia zo Svätej Zeme.

Dnes Montségur a zrúcaniny katarských hradov priťahujú tisíccky pútnikov ročne. Francúzska vláda v Paríži, ktorá sa onoho času zúčastnila prenasledovania Katarov, teraz aktívne podporuje ich pamiatku, ako výhodnú turistickú reklamu.

Ako niekto, kto stál na týchto miestach a cítil ich silu, ako aj smútok, Glen sa považuje za jedného z tých, čo veria, že niečo mimoriadne prekvitalo v Okcitanii, len na to, aby to cirkev udusila, lebo odhalenia, ktoré jej prostredníctvom Katarov hrozili, jej boli neprijateľné. Tieto šeptajúce zrúcaniny sú jediným odkazom, ktorý bolo Esklarmonde a jej porazeným Katarom povolené nám zanechať.

Glen Craney je uznávaným scénaristom, autorom románov, novinárom, a právnikom. Oheň a svetlo: Román o Kataroch a stratenom učení Krista, zatiaľ v angličtine, možno objednať cez Amazon (ISBN 978-0-981-684-7-7)

Viac informácií o Glenovi Craneym nájdete na jeho webe:

www.glencraney.com

Ďalší článok o Esklarmonde Katarov je tu:

http://www.dhaxem.com/data/handt_sl/O_Velkej_Esklarmonde_Katarov.pdf

© 2011 - 2015

www.Dhaxem.com

Viac fascinujúcich článkov na tému :

http://www.dhaxem.com/international_read_sl.asp

Z angličtiny preložila Corascendea